

Biurowo Rady Miejskiej
wpłynęło dnia

Edyta Małkiewicz 03-02-2026

br. 0006.248.2026
03-02-2026

=PROJEKT=

UCHWAŁA NR
Rady Miejskiej w Bogatyni

248.2026

z dnia 2025 r.

L. dz. ilość zał.
podpis

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi na uchwałę Rady Miejskiej nr XXVII/221/25 z dnia 11 grudnia 2025 r. wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) Rada Miejska w Bogatyni uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się o przekazaniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi Pana G. K. z dnia 18.01.2026 r. doręczoną w dniu 19.01.2026 r. na uchwałę Rady Miejskiej w Bogatyni nr XXVII/221/25 z dnia 11 grudnia 2025 r. w sprawie zmiany uchwały nr L/329/20 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji Bogatynia.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w §1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Bogatynia.

§ 4. Upoważnia się Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia do:

- dostarczenia Sądowi skargi wraz z odpowiedzią i aktami sprawy,
- reprezentowania Rady Miejskiej w Bogatyni, w tym do podpisania odpowiedzi na skargę oraz udzielania pełnomocnictw procesowych w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu, a w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej – przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Miejskiej w Bogatyni
z dnia2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78-79
50 – 126 Wrocław

Skarżący: G. K., adres (....)

Strona przeciwna: Rada Miejska w Bogatyni, ul. Daszyńskiego 1, 59-920 Bogatynia
reprezentowana przez Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia
Wojciecha Dobrołowicza.

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.), w imieniu Rady Miejskiej w Bogatyni, przekazuję skargę G. K. z dnia 18 stycznia 2026 r. (data wpływu do Kancelarii Urzędu – 19 stycznia 2026 roku) wraz z aktami sprawy i wnoszę o:

- oddalenie skargi G. K. z dnia 18 stycznia 2026 r. na uchwałę nr XXVII/221/25 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 11 grudnia 2025 r. w sprawie zmiany uchwały nr L/329/20 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji Bogatynia,
- przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela Rady Miejskiej w Bogatyni.

Uzasadnienie

Skarżący w dniu 19 stycznia 2026 roku złożył do Rady Miejskiej w Bogatyni skargę na uchwałę nr XXVII/221/25 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 11 grudnia 2025 r. w sprawie zmiany uchwały nr L/329/20 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie

wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji Bogatynia domagając się stwierdzenia jej nieważności ewentualnie stwierdzenie jej nieważności w części dotyczącej wyłączenia dzielnic Zatonie, Trzciniec i Trzciniec Dolny.

W odpowiedzi na skargę strona przeciwna wskazuje, iż skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. I. Stan faktyczny.

W przedmiotowej sprawie projekt uchwały dot. zmiany granic aglomeracji Bogatynia został skierowany do komisji problemowych Rady Miejskiej, każdy radny miał możliwość zapoznania się z projektem uchwały i wyrażenia swojej opinii. Komisja ds. Budżetu, Strategii i Rozwoju Gospodarczego w dniu 9 grudnia 2025 r. pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały, a Rada Miejska podjęła uchwałę.

Przepisy ustawy Prawo wodne koncentrują się na kompetencji rady gminy do wyznaczenia aglomeracji oraz na uzgodnieniach z organami (Wody Polskie, regionalny dyrektor ochrony środowiska), a nie przewidują formalnego wymogu publicznych konsultacji społecznych dotyczących samej uchwały w art. 87 ust. 1–4. Ponadto ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko również nie przewiduje takiej konieczności. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 14 u.o.o.ś. przez strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko (dalej: sooś) rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Projekty wymagające przeprowadzenia sooś wymienione zostały w art. 46 i 47 u.o.o.ś. Na sooś składa się kilka etapów: 1) uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji, które powinny znaleźć się w prognozie oddziaływania na środowisko, 2) sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko – dokumentu, który analizuje możliwe skutki środowiskowe różnych wariantów planu/strategii, 3) uzyskanie opinii od właściwych organów (np. organów ochrony środowiska, sanepidu), 4) zapewnienie udziału społeczeństwa – poprzez wyłożenie dokumentów do wglądu publicznego i możliwość składania uwag i wniosków.

Definicja aglomeracji została zawarta w art. 86 ust. 3 pkt 1 pr.wod., zgodnie z którą przez aglomerację należy rozumieć teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do

oczyszczalni ścieków albo do końcowego punktu zrzutu tych ścieków. W ocenie strony przeciwnej zmiana granic i obszarów aglomeracji – terenu o odpowiedniej koncentracji zaludnienia i działalności gospodarczej – nie mieści się w katalogu projektów, dla których wymagane jest przeprowadzenie w sooś. W szczególności aglomeracja nie stanowi polityki, strategii, planu, czy programu, o których mowa w art. 46 u.o.o.ś.. Jest to wyznaczenie określonego obszaru, na którym możliwa (technicznie, finansowo) jest budowa i rozwój sieci kanalizacji sanitarnej. Aglomeracja obejmuje tereny, na których istnieje już sieć kanalizacji sanitarnej lub planowana jest jej realizacja zgodnie z wieloletnim planem rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych opracowanym przez przedsiębiorstwo wod-kan. Dla powyższego dokumentu przeprowadzono sooś ze względu na inwestycję polegającą na rozbudowie i modernizacji oczyszczalni ścieków, która kwalifikuje się jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Samo wyznaczenie aglomeracji nie przesądza o realizacji ww. inwestycji, której realizacja wynika z innego dokumentu.

Ad. II. Naruszenie art. 92 ustawy – Prawo wodne

Zgodnie z art. 92 ustawy Prawo wodne wójt, burmistrz lub prezydent miasta co 2 lata dokonuje przeglądu obszarów i granic aglomeracji wyznaczonych na podstawie art. 87 ust. 1, z uwzględnieniem kryterium ich utworzenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1, oraz zaistniałych zmian równoważnej liczby mieszkańców w aglomeracji i w razie potrzeby informuje radę gminy o konieczności zmiany obszarów i granic aglomeracji. Zwrócić należy uwagę, że w art. 92 pr. wod. zostało wprost wskazane, że o wynikach przeglądu, w których wykazana zostanie konieczność zmiany dokumentu ustanawiającego aglomerację, wójt, burmistrz lub prezydent miasta poinformować ma radę gminy. Przy czym na mocy tego przepisu rada gminy nie jest informowana o każdym przeprowadzonym przeglądzie, a jedynie o takim, który wykazuje konieczność zmiany obszaru i granic aglomeracji. Zarzut naruszenia ww. przepisu, mając na uwadze jego brzmienie, jest całkowicie chybiony.

Ad. IIa. Sprzeczność uchwały z obowiązującymi dokumentami planistycznymi gminy

Strategia rozwoju gminy to dokument o charakterze strategicznym, tworzony przez gminę w celu określenia kierunków rozwoju społeczno-gospodarczego, nie jest też aktem normatywnym, nie stanowi źródła prawa i sama w sobie nie wyznacza aglomeracji. Z kolei

wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych unormowany jest w art. 21 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, który stanowi, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przygotowuje ten plan, który określa następujące elementy: planowany zakres usług sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, przedsięwzięcia modernizacyjne i rozwojowe, nakłady inwestycyjne oraz finansowanie. Plan musi być zgodny m.in. z kierunkami rozwoju gminy, co oznacza, że jego zapisy techniczno-inwestycyjne należy odnieść do strategicznych dokumentów gminy (także strategii) oraz innych dokumentów planistycznych. Ten plan jest techniczno-inwestycyjnym narzędziem przedsiębiorstwa wodociągowego, a nie samodzielną przesłanką tworzenia aglomeracji. Jak już powyżej wspomniano, aglomeracja zgodnie z ustawą Prawo wodne to zespół obszarów zabudowanych, którymi odprowadzane są ścieki komunalne do oczyszczalni i który spełnia określone kryteria (np. minimalna liczba mieszkańców RLM) to rada gminy wyznacza obszar i granice aglomeracji, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego (art. 87 ustawy Prawo wodne), ustawodawca określa to jako oddzielną, samodzielną czynność prawnomiejscową – nie uzależnia jej od strategii czy planów inwestycyjno-technicznych. Wyznaczenie aglomeracji nie wynika bezpośrednio z strategii rozwoju ani z wieloletniego planu wod-kan. Gmina nie ma obowiązku dopasować aglomeracji do zaplanowanych inwestycji, ani plan nie obliguje rady do uwzględnienia inwestycji w uchwale o aglomeracji.

Ad. III. Mechaniczne i wyłączne oparcie rozstrzygnięcia na wskaźniku RLM.

Skarżący wskazuje, że wskaźnik RLM ma jedynie charakter pomocniczy i że nie może być jedyną podstawą do zmiany granic aglomeracji. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lipca 2018 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji (Dz. U. poz. 1586) wskazane są następujące zapisy:

*„§ 3.4. Przy wyznaczaniu obszaru aglomeracji bierze się pod uwagę, że budowa planowanej do budowy sieci kanalizacyjnej na obszarze aglomeracji z doprowadzeniem do oczyszczalni ścieków albo końcowego punktu zrzutu ścieków komunalnych powinna być uzasadniona ekonomicznie i technicznie, przy czym wskaźnik koncentracji **nie może być mniejszy niż 120 stałych mieszkańców aglomeracji i osób czasowo przebywających w aglomeracji na 1 km planowanej do budowy sieci kanalizacyjnej.***

§ 3.5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy planowana do budowy sieć kanalizacyjna będzie zlokalizowana na terenie:

- 1) o przynajmniej jednoprocentowym średnim spadku w kierunku istniejącej lub przewidywanej do budowy oczyszczalni ścieków, na którym planuje się budowę tej sieci kanalizacyjnej, przy zastosowaniu grawitacyjnego systemu odbioru ścieków, a planowana do budowy sieć kanalizacyjna jest uzasadniona ekonomicznie i technicznie z uwagi na dostępne rozwiązania techniczne, sposób zagospodarowania terenu, wpływ na środowisko oraz uwarunkowania ekonomiczne,
- 2) stref ochronnych ujęć wody obejmujących tereny ochrony bezpośredniej i tereny ochrony pośredniej,
- 3) obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
- 4) objętym przynajmniej jedną formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142, 10 i 650), lub na terenie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy – z tym że wskaźnik koncentracji **nie może być mniejszy niż 90 stałych mieszkańców aglomeracji i osób czasowo przebywających w aglomeracji na 1 km planowanej do budowy sieci kanalizacyjnej.**”

Z ww. zapisów wynika jednoznacznie, że wskaźnik koncentracji **nie może być mniejszy** niż 120 stałych mieszkańców aglomeracji i osób czasowo przebywających w aglomeracji (lub 90 na wymienionych w § 3.5 terenach) na 1 km planowanej do budowy sieci kanalizacyjnej. Ten zapis **nie dopuszcza odstępstw od tych wskaźników**. Gmina może natomiast takie tereny skanalizować, a następnie włączyć do aglomeracji.

Podsumowując - **fakt, że obszar jest poza aglomeracją nie oznacza, że nie będzie budowana kanalizacja, nadto** określanie granic aglomeracji wynika z określonych przepisów i dokumenty niezbędne do zmiany aglomeracji zostały przygotowane zgodnie z nimi.

Ad. IV. Naruszenie art. 68 ust. 4 oraz art. 74 Konstytucji RP

Konstytucja w art. 68 ust. 4 wskazuje, iż „Władze publiczne są obowiązane do zwalczania chorób epidemicznych i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska.” Zaś art. 74 stanowi:

„1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

2. *Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych.*
3. *Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska.*
4. *Władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska."*

Skarżący nie wskazał, w jaki sposób naruszono ww. przepisy, a zatem strona przeciwna nie ma możliwości ustosunkowania się do stawianego zarzutu.

Ad. V. naruszenie art. 32 Konstytucji RP – zasady równości

Jak już powyżej wskazano, **fakt, że obszar jest poza aglomeracją nie oznacza, że nie będzie budowana kanalizacja. W ocenie strony przeciwnej zarzut jest chybiony.**

Ad. VI. Brak konsultacji społecznych – istotne naruszenie trybu

Ustosunkowanie do postawionego zarzutu zostało przedstawione powyżej w części „*Ad. I. Stan faktyczny*”, dlatego też zbędnym jest powielanie treści. Niemniej jednak strona przeciwna ponownie wskazuje, iż nie było obowiązku przeprowadzania konsultacji społecznych.

Ad. VI. Opinie RDOŚ i Wód Polskich bez znaczenia dla legalności.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 i 4 ustawy – Prawo wodne rada gminy wyznacza aglomerację w drodze uchwały, a projekt uchwały podlega zaopiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska (RDOŚ) i Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Opinie te nie mają charakteru wiążącego, organ wydający akt nie jest nimi związany, ale musi je uzyskać i rozważyć.

W tym stanie rzeczy strona przeciwna wnosi o oddalenie skargi jako całkowicie bezzasadnej.

W załączeniu:

1. skarga G.K. z 18 stycznia 2026 roku,

2. uchwała Rady Miejskiej w Bogatyni nr z dnia w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi G.K. wraz z odpowiedzią na skargę,
3. (akta sprawy),
4. odpis odpowiedzi na skargę.

RADCA PRAWNY

Bernadetta Baszak